

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

22.03.2021 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIIS TREŚCI

Stosowanie art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT do usług w zakresie wsparcia technicznego,
wyrok WSA z 5 listopada 2020 r., sygn. III SA/Wa 411/20 3

Rabaty pośrednie na gruncie VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji
Skarbowej z 12 marca 2021 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.783.2020.1.KP 5

Stosowanie art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT do usług w zakresie wsparcia technicznego, wyrok WSA z 5 listopada 2020 r., sygn. III SA/Wa 411/20

W analizowanym stanie faktycznym, Wnioskodawca jest podatnikiem CIT, funkcjonującym w międzynarodowej grupie podmiotów powiązanych, działających w szeroko rozumianej branży opakowaniowej i papierniczej. Wnioskodawca prowadzi swoją podstawową działalność w zakresie produkcji. Grupa zaś dzieli się na dywizję, które składają się z kilku spółek odpowiedzialnych za dany obszar biznesowy. Wnioskodawca, wraz z pozostałymi spółkami z dywizji, zawiera z podmiotami powiązanymi umowy, które dotyczą m.in.: usług **wsparcia technicznego**. Poza tym, umowy te obejmują swoim zakresem usługi zarządzania, kontroli oraz doradcze w zakresie finansów i controllingu, usługi z zakresu marketingu, zarządzania zasobami ludzkimi, innowacji produktów, ale także sprzedaży tektury, jakości, zakupów, czy usług związanych ze wsparciem sprzedaży.

Wnioskodawca posiada wątpliwości, czy m.in. **do usług w zakresie wsparcia technicznego**, wynikających z zawieranych z podmiotami powiązanymi umów, będzie miało zastosowanie ograniczenie z art. 15e ust. 1 Ustawy CIT. Zdaniem bowiem Wnioskodawcy, wydatki te nie będą podlegały przedmiotowemu limitowi. Zakładając, że poniesione wydatki spełniają wymogi określone w art. 15 ustawy CIT, jak również nie są wymienione w art. 16 ustawy CIT, spółka może je zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów w pełnej wysokości.

Dyrektor KIS uznał stanowisko wnioskodawcy w zakresie usług wsparcia technicznego za nieprawidłowe. Organ interpretacyjny stwierdził, że biorąc pod uwagę przedstawiony opis sprawy oraz wskazane przepisy prawa podatkowego, wbrew stanowisku wnioskodawcy, do usług wsparcia technicznego znajdzie zastosowanie zasada wynikająca z art. 15e ust. 1 pkt 1 usta-

wy CIT, gdyż posiadają one cechy charakterystyczne dla świadczeń objętych ograniczeniami z przedmiotowego przepisu, tj. podstawią ich świadczenia jest zasób wiedzy opierający się np. na kompetencjach i doświadczeniu, a skutkiem ich świadczenia jest podzielenie się tą wiedzą ze świadczeniobiorcą.

Wnioskodawca złożył skargę do WSA w Warszawie na przedmiotową interpretację. Sąd zaś uchylił zaskarżoną interpretację indywidualną w części uznającej stanowisko skarżącej za nieprawidłowe m.in. w kwestii przedmiotowych usług wsparcia technicznego.

We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej usługi wsparcia technicznego zostały przedstawione jako usługi w zakresie pozyskiwania i instalacji maszyn oraz urządzeń produkcyjnych, koordynowanie projektów inwestycyjnych, wsparcie w zakresie inicjatyw podnoszących produktywność, jak również projektów mających na celu zmniejszenie poziomu odpadów. Zdaniem WSA, wbrew stanowisku organu interpretacyjnego usługa wsparcia technicznego nie jest usługą podobną do usług wymienionych w art. 15e ust. 1 pkt 1 Ustawy CIT.

Komentarz eksperta

Stanowisko WSA w Warszawie, w kontekście przedstawionego wyżej stanu faktycznego, należy ocenić pozytywnie. Sąd bowiem wskazał, iż nie występuje podobieństwo pomiędzy przedstawionymi usługami wsparcia technicznego a usługami wymienionymi w art. 15e ust. 1 pkt 1 Ustawy CIT.

Podkreślić należy jednak, że przedmiotowe usługi wsparcia technicznego miały w przeważającym zakresie charakter materialny i techniczny oraz sprowadzały się do obsługi technicznej procesu produkcji spółki. Mimo występowania w ramach usług wsparcia technicznego działań, które posiadają

cechy usług wskazanych w art. 15e ust. 1 pkt 1 Ustawy CIT, to należy zwrócić uwagę na fakt, iż mają one jedynie **charakter pomocniczy** przy całościowym ujęciu usług wsparcia technicznego. Usługi wsparcia technicznego należy bowiem w tej sytuacji rozpatrywać w kontekście całościowym, jako pojedyncze świadczenie, ale na które składa się świadczenie zasadnicze oraz świadczenia pomocnicze. Zgodnie ze stanowiskiem NSA przywołanym w jednym z wyroków, **usługę należy uznać za usługę pomocniczą** w stosunku do usługi zasadniczej, jeśli nie stanowi ona dla podatnika celu samego w sobie, lecz jest środkiem do lepszego wykorzystania usługi zasadniczej. Celem usługi pomocniczej

tworzącej razem z usługą dominującą usługę złożoną jest lepsze wykorzystanie przez nabywcę usługi zasadniczej – dominującej [zob. Wyrok NSA z 15.03.2012 r., II FSK 1518/10, LEX nr 1143490].

ANNA JAWORSKA
DORADCA PODATKOWY

RAFAŁ KAZIAK
KONSULTANT PODATKOWY

Rabaty pośrednie na gruncie VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 marca 2021 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.783.2020.1.KP

Z okoliczności sprawy wynika, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (opodatkowanej VAT) Wnioskodawca sprzedaje opony na rzecz podmiotów trzecich [Dystrybutorzy], którzy zajmują się ich dalszą sprzedażą na rzecz klientów indywidualnych/firm.

Wnioskodawca organizuje promocje, których celem jest nagradzanie klientów za zakup opon dystrybuowanych przez Wnioskodawcę, określonych w regulaminie programu. Promocje skierowane są m.in. do klientów będących przedsiębiorcami [Klienci]. Formalnym warunkiem uczestnictwa w promocji jest (i) zachowanie przez Klienta dowodu zakupu potwierdzającego zakup promocyjny i (ii) jego zarejestrowanie na stronie internetowej.

W ramach promocji Wnioskodawca wypłaca Klientom premie pieniężne (których wysokość określona jest kwotowo w regulaminie programu z wyszczególnieniem kwot dla poszczególnych typów opon). Premie mogą być wypłacane w formie przelewów bankowych czy wydania karty przedpłaconej z określoną kwotą środków. Wnioskodawca będzie posiadał informację o dacie przelewu lub wydania karty Klientowi.

W celu wdrożenia/obsługi programu Wnioskodawca korzysta z usług wyspecjalizowanego podmiotu [Organizator], który przekazuje w szczególności premie na rzecz Klientów.

W interpretacji indywidualnej Dyrektor KIS potwierdził rozliczenie ww. transakcji jako tzw. rabatu pośredniego. Uznał bowiem, że jeśli Wnioskodawca przyzna premię, to dla Wnioskodawcy i Klienta nastąpi rzeczywiste obniżenie ceny towaru. Ponieważ takie obniżenie nie dotyczy bezpośrednich kontrahentów (Dystrybutorów), od których Klienci nabywają towary, podmiotem uprawnionym do rozliczenia rabatu jest w tym przypadku Wnioskodawca. Z uwagi na fakt, że w tej sytuacji niemożliwe jest wystawienie faktury korygującej, rabat może zostać udokumentowany przez Wnioskodawcę np. za pomocą noty księgowej (uznaniowej). Wnioskodawca będzie miał prawo obniżyć podstawę opodatkowania (i w konsekwencji VAT należny) za okres, w którym rabat został faktycznie udzielony. Innymi słowy, zasadnicze znaczenie dla rozliczenia

przyznanego rabatu pośredniego dla celów VAT będzie miał moment faktycznej wypłaty udzielonego rabatu (transferu środków na konto Klienta); stąd, istotne jest, aby Wnioskodawca posiadał informację, kiedy doszło do wypłaty premii na rzecz Klienta i posiadał potwierdzające to dokumenty.

Komentarz eksperta

Interpretacja potwierdza ugruntowane orzecznictwo dotyczące sposobu traktowania na gruncie VAT tzw. rabatów pośrednich (mające swoje źródło w wyroku Trybunału Sprawiedliwości UE w sprawie C-317/94 *Elida Gibbs*).

Warto natomiast zwrócić uwagę, że interpretacja została wydana z uwzględnieniem przepisów obowiązujących od 1 stycznia 2021 r., tj. po wejściu w życie tzw. pakietu SLIM VAT. Interpretacja potwierdza więc, że na sposób rozliczania VAT z tytułu rabatów pośrednich nie wpłynęła zmiana przepisów w zakresie rozliczania faktur korygujących *in minus*, odzwierciedlona w art. 29a ust. 13 ustawy VAT.

Dla przypomnienia, w wyniku tej zmiany z perspektywy rozliczeń VAT podatnika wystawiającego fakturę korygującą *in minus* (zawierającą VAT) nie jest już istotne posiadanie potwierdzenia otrzymania korekty przez nabywcę, ale sam fakt wystawienia faktury korygującej i posiadanie dokumentacji, z której wynika uzgodnienie z nabywcą warunków obniżenia podstawy opodatkowania oraz spełnienia tych warunków.

W związku z powyższą zmianą pojawiały się wątpliwości, czy będzie mieć ona wpływ na rozliczenia rabatów pośrednich. W interpretacji słusznie zaś w tym zakresie wskazano, że skoro w omawianym przypadku Wnioskodawca nie może wystawić faktur korygujących na Klienta, dla obniżenia podstawy opodatkowania VAT nie znajdzie zastosowania art. 29a ust. 13 ustawy VAT, gdyż odnosi się on wyłącznie do tych przypadków, w których wystawiono fakturę korygującą do pierwotnej faktury.

ANETA GNIEWKIEWICZ
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIIS TREŚCI

Dochody fundacji przeznaczone na objęcie udziałów w spółce celowej powołanej do realizacji celów statutowych fundacji nie są objęte zwolnieniem z art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy CIT, wyrok NSA z 10 listopada 2020 r., sygn. II FSK 2018/18	7
Sposób rozpoznania kosztów uzyskania przychodów z tytułu wydatków poniesionych na odbudowę hal produkcyjnych zniszczonych w pożarze, wyrok NSA z 6 listopada 2020 r., sygn. II FSK 1740/18	7
Przesłanki uznania menedżera za podatnika VAT, wyrok NSA z 23 października 2020 r., sygn. I FSK 515/18	7
Zasady rozliczenia faktur korygujących zmniejszających oraz zwiększających faktury pierwotne z odwrotnym obciążeniem, wyrok WSA w Łodzi z 6 listopada 2020 r., sygn. I SA/ŁD 423/20	8
Kwestia możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów faktycznie zapłaconych odsetek od obligacji wyemitowanych w celu pozyskania środków finansowych na zakup pakietu akcji spółki prawa luksemburskiego, wyrok WSA w Łodzi z 9 listopada 2020 r., sygn. I SA/ŁD 358/20	9
Przesłanki uzyskania prawa do zwolnienia podatkowego na podstawie art. 22 ust. 4 ustawy CIT, wyrok WSA w Łodzi z 9 listopada 2020 r., sygn. I SA/ŁD 322/20	9

Dochody fundacji przeznaczone na objęcie udziałów w spółce celowej powołanej do realizacji celów statutowych fundacji nie są objęte zwolnieniem z art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy CIT, wyrok NSA z 10 listopada 2020 r., sygn. II FSK 2018/18

1) Tworzenie spółek kapitałowych oraz obejmowanie w nich udziałów nie jest wymienione w art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy CIT i nie może stanowić celu statutowego fundacji. Wydatki w tym zakresie nie mogą więc być objęte zwolnieniem podatkowym ukonstytuowanym w art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy CIT.

2) Wprawdzie art. 17 ust. 1b ustawy CIT nie mówi wprost o bezpośredniości realizacji celu statutowego, lecz jest to warunek nieodzowny zwolnienia dochodu od podatku dochodowego. Przyjęcie odmiennego poglądu prowadziłoby w konsekwencji do całkowitego zwolnienia od opodatkowania wszelkich dochodów osiąganych przez podmioty realizujące cele statutowe określone w art. 17 ust. 1 ustawy CIT. Nie ma bowiem żadnych przeszkód, aby wykazać, że wszystkie wydatki danego podmiotu są pośrednio ponoszone dla realizacji celów statutowych.

Sposób rozpoznania kosztów uzyskania przychodów z tytułu wydatków poniesionych na odbudowę hal produkcyjnych zniszczonych w pożarze, wyrok NSA z 6 listopada 2020 r., sygn. II FSK 1740/18

Wydatki poniesione na odbudowę hal przemysłowych zniszczonych na skutek pożaru nie mogą zostać uznane za wydatki na remont i rozliczone w kosztach uzyskania przychodów

w dacie ich poniesienia, ale powinny zwiększać wartość środka trwałego i być rozliczane w kosztach podatkowych jako odpisy amortyzacyjne.

Przesłanki uznania menedżera za podatnika VAT, wyrok NSA z 23 października 2020 r., sygn. I FSK 515/18

Jeżeli dana umowa (np. kontrakt menedżerski) przewiduje, że zarządzający ponosi odpowiedzialność wobec osób trzecich za szkody wyrządzone w czasie wykonywania przez niego przedmiotu umowy, będące następstwem niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków zarządzającego wynikających z umowy lub z przepisów prawa, a przy czym odpowiedzialność ta jest niezależna od odpowiedzialności zarządzającego, jaką ponosi on z tytułu pełnienia równocześnie funkcji członka zarządu spółki, określonej przepisami prawa (w tym kodeksu spółek handlowych) i statutu spółki, nie będzie spełniona, oparta na odpowiedzialności wobec osób trzecich, przesłanka wyłączająca zakwalifikowanie danej działalności jako działalności gospodarczej.

Skoro zarządzający ponosi odpowiedzialność wobec osób trzecich za szkody wyrządzone w związku z działalnością wykonywaną w ramach umowy łączącej go ze spółką, to nie zostały spełnione określone w art. 15 ust. 3 pkt 3 ustawy VAT przesłanki pozwalające uznać, iż nie jest to wykonywana przez zarządzającego samodzielnie działalność gospodarcza w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy VAT. Przepis art. 15 ust. 3 pkt 3 ustawy VAT ma zastosowanie w przypadku łącznego spełnienia wszystkich wynikających z niego przesłanek.

Zasady rozliczenia faktur korygujących zmniejszających oraz zwiększających faktury pierwotne z odwrotnym obciążeniem, wyrok WSA w Łodzi z 6 listopada 2020 r., sygn. I SA/ŁD 423/20

Sposób rozliczenia wystawionych faktur korygujących uzależniony jest od przyczyn, które spowodowały konieczność wystawienia danej faktury. Należy odróżnić przyczyny pierwotne i wtórne i stosownie do tego rozliczać faktury korygujące. Jeśli zatem faktura korygująca naprawia błąd istniejący w dacie wystawienia faktury pierwotnej, powinna być rozliczona w okresie rozliczeniowym, w którym powstał obowiązek podatkowy, tj. w terminie rozliczenia faktury pierwotnej. Natomiast, gdy faktura korygująca wystawiana jest z powodu okoliczności, które zaistniały po dokonaniu pierwotnej sprzedaży, rozlicza się ją na bieżąco i ujmuje w rejestrze sprzedaży w dacie, w której powstała przyczyna korekty oraz w deklaracji VAT-7 za ten okres rozliczeniowy.

Należy podzielić w związku z tym stanowisko organu, wyrażone w odniesieniu do poszczególnych punktów przedstawionych we wniosku, a mianowicie, że:

(i) jeśli przyczyna korekty powstała w wyniku nieprawidłowego zafakturowania, tj. na fakturze zamiast „odwrotnego obciążenia” wskazano stawkę podatku VAT 23%, zatem przyczyna korekty istniała już w momencie wystawienia faktury, tym samym korekty rozliczenia należy dokonać w okresie rozliczeniowym, w którym powstał obowiązek podatkowy,

(ii) jeśli przyczyna korekty powstała wskutek pomyłki w cenie, tym samym przyczyna istniała już w momencie wystawienia faktury pierwotnej, korekty rozliczenia należy zatem dokonać w okresie rozliczeniowym, w którym powstał obowiązek podatkowy,

(iii) jeśli przyczyna korekty powstała w wyniku zwrotu towaru, zatem powstała po dokonaniu dostawy towaru - korekty rozliczenia należy dokonać w okresie rozliczeniowym, w którym nastąpił zwrot towaru,

(iv) jeśli przyczyna korekty powstała w wyniku udzielonego skonta, zatem powstała po dokonaniu dostawy towaru - korekty rozliczenia należy dokonać w okresie rozliczeniowym, w którym udzielono skonta,

(v) jeśli przyczyna korekty powstała w wyniku zmiany ceny jednostkowej/udzielenia rabatu, zatem po dokonaniu dostawy towaru, tym samym korekty rozliczenia należy dokonać w okresie rozliczeniowym, w którym nastąpił zwrot pieniędzy,

(vi) jeśli korekta została spowodowana zdarzeniem, które wystąpiło po dokonaniu dostawy towaru, tj. w wyniku reklamacji, zatem obowiązek podatkowy z tytułu wystawienia faktury korygującej powstał w rozliczeniu za okres, w którym reklamacja została rozliczona.

Reasumując, odnosząc się do faktur korygujących *in minus* w sytuacji opisanej we wniosku należało przyjąć, że spółka nie może rozliczać ich na bieżąco, ale według zasady ogólnej – w zależności od przyczyny korekty.

Kwestia możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów faktycznie zapłaconych odsetek od obligacji wyemitowanych w celu pozyskania środków finansowych na zakup pakietu akcji spółki prawa luksemburskiego, wyrok WSA w Łodzi z 9 listopada 2020 r., sygn. I SA/ŁD 358/20

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy CIT przychody uzyskiwane ze wspólnego źródła przychodów określonego w art. 5 ust. 1 ustawy CIT, jak i koszty ponoszone w ramach tego wspólnego źródła nie są rozliczane odrębnie, lecz są łączone z przychodami i kosztami każdego wspólnika partycypującego w tym wspólnym źródle. Dodatkowo, są one łączone z przychodami i kosztami poszczególnych wspólników proporcjonalnie. Jednakże należy podkreślić, że przepis ten ma zastosowanie do przychodów i kosztów odpowiednio uzyskanych i ponoszonych w ramach wspólnego źródła, czyli jak w tej sprawie w ramach spółki nie będącej osobą prawną. Przepis ten nie ma natomiast zastosowania do przychodów i kosztów odpowiednio uzyskanych i ponoszonych poza tym wspólnym źródłem.

Wydatki na zapłatę odsetek od obligacji wyemitowanych w celu uzyskania środków finansowych na zakup pakietu akcji spółki luksemburskiej nie są wydatkami poniesionymi w ramach spółki niebędącej osobą prawną (spółki luksemburskiej), lecz są to wydatki samego podatnika (wspólnika spółki luksemburskiej), poza wspólnym źródłem przychodów w formie spółki luksemburskiej i dlatego ich kosztowy charakter należy ocenić w kontekście zgodności z art. 15 ust. 1 ustawy CIT, bez powiązania z art. 5 ust. 1 i 2 ustawy CIT.

Z uwagi na powyższe, Organ dokonał błędnej interpretacji art. 5 ust. 1 i 2 w zw. z art. 15 ust. 1 ustawy CIT w ramach zdarzenia opisanego we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej

poprzez wykluczenie wydatków podatnika na zapłatę odsetek od obligacji z tego względu, że wydatki te nie mają związku z przychodami z działalności spółki osobowej, w której podatnik bierze udział. Jednakże dla zaliczenia spornych wydatków do kosztów podatkowych nie ma to znaczenia. Istotne jest jedynie, czy wydatki te spełniają wymogi z art. 15 ust. 1 ustawy CIT.

Przesłanki uzyskania prawa do zwolnienia podatkowego na podstawie art. 22 ust. 4 ustawy CIT, wyrok WSA w Łodzi z 9 listopada 2020 r., sygn. I SA/ŁD 322/20

Uzyskanie prawa do zwolnienia podatkowego wynikającego z art. 22 ust. 4 ustawy CIT nie jest uzależnione od spełnienia dodatkowych warunków wynikających z art. 28b ust. 4 pkt 5-6 ustawy CIT.

Przesłanki uprawniające do skorzystania ze wspomnianego zwolnienia określone zostały wyłącznie w art. 22 ust. 4 ustawy CIT. Zatem, jeżeli podatnik dopełnił wymagań tam zawartych to może skorzystać z tej preferencji. Nie jest zobligowany do spełnienia żadnych innych przesłanek.

Okoliczności opisane w art. 28b ust. 4 pkt 5-6 ustawy CIT nie warunkują prawa do zwolnienia podatkowego. Wpływają natomiast na możliwość bezpośredniego zastosowania przez płatnika wspomnianego zwolnienia podatkowego, w przypadku, gdy płatnik posiada wiedzę o niemożliwości spełnienia przez podatnika warunków z art. 28b ust. 4 pkt 4-6 ustawy CIT - czyli na przykład o niemożliwości złożenia wymaganych oświadczeń. W takim przypadku, podatnik chcąc odzyskać podatek zmuszony jest zwrócić się o jego zwrot do organu podatkowego, który dokona sprawdzenia zasadności jego żądania, tj. czy dysponuje on prawem do skorzystania z tej ulgi.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIIS TREŚCI

Skutki podatkowe w VAT związane z zawarciem umowy o zarządzanie środkami pieniężnymi , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 3 marca 2021 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.322.2019.9.IZ	11
Zasady ustalania wysokości kosztów uzyskania przychodu przy zbyciu wierzytelności własnych w ramach umowy faktoringu , interpretacja ogólna Ministra Finansów z 15 lutego 2021 r., sygn. DD5.8201.11.2020	11
Kwestia rozliczenia VAT od usługi w ramach której dojdzie do nabycia wierzytelności od banku przez podmiot zagraniczny , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 marca 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.924.2020.4.ASY	12
Możliwość wyboru momentu rozpoczęcia korzystania ze zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT. Stosowanie kasowej metody uwzględniania wydatków kwalifikowanych. Kwestia ustalenia momentu rozpoczęcia korzystania ze zwolnienia , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 marca 2021 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.359.2020.1.KS	13
Termin przechowywania ksiąg podatkowych i dokumentów z lat, w których wykazywano stratę , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 3 marca 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4017.23.2020.1.DP	13

Skutki podatkowe w VAT związane z zawarciem umowy o zarządzanie środkami pieniężnymi, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 3 marca 2021 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.322.2019.9.IZ

W analizowanej sprawie usługodawca będzie dokonywał płatności zobowiązań wnioskodawcy z konta należącego do usługodawcy i prowadzonego w banku mającym siedzibę na terytorium kraju (mogą to być środki przekazane na podstawie umowy cash-pooling lub należne wnioskodawcy na podstawie innego tytułu prawnego, np. pożyczki udzielonej przez usługodawcę lub inny podmiot, środki przekazane przez wnioskodawcę celem realizacji zobowiązań wnioskodawcy, etc.). Na żądanie wnioskodawcy płatności realizowane przez usługodawcę na rzecz wierzycieli wnioskodawcy dokonywane będą z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności.

Wnioskodawca podejmować będzie wszelkie niezbędne działania mające na celu rozliczenie podatku w sposób zgodny z przepisami ustawy VAT, tj. w szczególności nie będzie mieć wobec niego zastosowania dyspozycja przepisu art. 108c ust. 3 ustawy VAT. W tej sytuacji należy uznać, iż:

1) w przypadku dokonania w ramach mechanizmu podzielności płatności, zapłaty z rachunku, należącego do usługodawcy, bezpośrednio na rzecz wierzycieli wnioskodawcy zastosowanie mieć będzie art. 108c ust. 1 ustawy VAT, tj. do wysokości kwoty uregulowanej z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności przepisy art. 105a ust. 1, art. 112b ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 oraz art. 112c ustawy VAT nie będą mieć wobec wnioskodawcy zastosowania.

2) w przypadku dokonania w ramach mechanizmu podzielonej płatności, zapłaty z rachunku, należącego do usługodawcy, bezpośrednio na rzecz wierzycieli wnioskodawcy zastosowanie mieć będzie art. 108c ust. 2 ustawy VAT, tj. do zaległości w podatku powstałej za okres rozliczeniowy, za który wnioskodawca w złożonej deklaracji podatkowej wykazał kwotę podatku naliczonego, której co najmniej 95% wynika z otrzymanych przez podatnika faktur, które zostały zapłacone z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności, przepis art. 56b Ordynacji podatkowej nie będzie mieć wobec wnioskodawcy zastosowania (poza przypadkami zaległości podatkowej w podatku przekraczającej dwukrotność kwoty podatku naliczonego wykazanej w złożonej deklaracji podatkowej).

Zasady ustalania wysokości kosztów uzyskania przychodu przy zbyciu wierzytelności własnych w ramach umowy faktoringu, interpretacja ogólna Ministra Finansów z 15 lutego 2021 r., sygn. DD5.8201.11.2020

1) Odpłatne zbycie przez podatnika podatku dochodowego wierzytelności wynikającej z dokonanej wcześniej przez takiego podatnika na rzecz podmiotu trzeciego (dłużnika) sprzedaży towarów lub usług stanowi odrębną od wskazanej sprzedaży towarów lub usług operację gospodarczą, wywołującą po stronie zbywcy wierzytelności skutki w podatku dochodowym w postaci wystąpienia przychodu oraz kosztów uzyskania przychodu.

2) Dla faktoranta przy zbyciu (cesji) wierzytelności na rzecz faktora podstawą ustalenia kosztów uzyskania przychodów jest zasada ogólna wynikająca z art. 15 ust. 1 ustawy CIT.

Kosztem poniesionym w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy CIT będzie – co do zasady – nominalna wartość zbytej wierzytelności w ujęciu brutto (tj. z uwzględnioną w wartości wierzytelności kwotą podatku VAT). Wyłączenie wynikające z art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy CIT nie stanowi o tym, co jest kosztem podatkowym, ale koryguje zasadę ogólną poprzez określenie, co nie może być uwzględnione w kosztach uzyskania przychodów. Strata ze zbycia (cesji) wierzytelności, o której mowa w art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy CIT, nie powstaje również w sytuacji gdy, podatnik (faktorant) w ramach dwóch odrębnych umów faktoringu zbywa (ceduje) na rzecz faktorów wierzytelność z tytułu sprzedaży towarów lub usług w następującym schemacie: (i) na rzecz faktora nr 1 – część odpowiadającą wartości nominalnej netto za 100% tej wartości, a (ii) na rzecz faktora nr 2 – część odpowiadającą kwocie VAT za 100% jej wartości, czyli łącznie od obu faktorów – za 100 wartości nominalnej brutto zbywanej (cedowanej) wierzytelności.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż podatnik do takich kosztów uzyskania przychodów będzie mógł zaliczyć zapłacone na rzecz faktora wynagrodzenie, za wykonywane przez ten podmiot na rzecz faktoranta usługi, w tym również w przypadku, kiedy wynagrodzenie takie zostanie uregulowane w drodze umownego potrącenia z kwotą należności wypłacanej przez faktora faktorantowi za nabytą od niego wierzytelność.

Kwestia rozliczenia VAT od usługi w ramach której dojdzie do nabycia wierzytelności od banku przez podmiot zagraniczny, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 marca 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.924.2020.4.ASY

W analizowanej sprawie nie będzie miała miejsca transakcja obejmująca wyłącznie sprzedaż i przelew wierzytelności przez bank na rzecz wnioskodawcy (subfunduszu funduszu sekurytyzacyjnego). Z okoliczności przedstawionych we wniosku wynika, że charakter czynności wykonywanych przez wnioskodawcę na rzecz banku wskazuje, że wnioskodawca przez nabycie wierzytelności udziela bankowi finansowania ze środków pochodzących z emisji papierów wartościowych. Celem wnioskodawcy nie jest bowiem faktyczne nabycie przedmiotowych wierzytelności i w konsekwencji próba ich odzyskania od dłużników banku. Świadczą o tym działania podjęte przez bank i wnioskodawcę: wierzytelności zostaną zbyte na rzecz wnioskodawcy przed terminem wymagalności tych wierzytelności, bank nadal będzie zajmował się obsługą administracyjną zbytych na rzecz wnioskodawcy wierzytelności – w szczególności przez odbieranie spłat wierzytelności od dłużnika, wnioskodawca otrzyma od banku wynagrodzenie za nabycie wierzytelności. Przez zbycie wierzytelności na rzecz wnioskodawcy, bank zapewni sobie finansowanie niezbędne do funkcjonowania na rynku finansowym, przez poprawę płynności finansowej. Zatem, istotą przedmiotowej transakcji nabycia wierzytelności przez wnioskodawcę będzie uzyskanie przez bank finansowania w celu prowadzenia działalności na rynku bankowym. Uznać zatem należy, że wnioskodawca nabywając wierzytelności od banku, wyświadczy na rzecz banku usługę, polegającą na zapewnieniu bankowi środków finansowych.

Z opisu sprawy wynika, że bank spełnia definicję podatnika, o której mowa w art. 28a ustawy VAT. Zatem, stosownie do art. 28b ust. 1 usta-

wy VAT, miejscem świadczenia, a tym samym opodatkowania świadczonych na rzecz banku usług jest miejsce, w którym bank posiada siedzibę działalności gospodarczej, tj. Polska. Przy tym bank, jako zarejestrowany w Polsce czynny podatnik VAT, spełnia warunki określone w art. 17 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy VAT. Co więcej, skoro wnioskodawca posiada siedzibę w innym kraju, niż Polska oraz, jak wskazał, nie posiada na terytorium Polski stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, spełniony jest również warunek określony w art. 17 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy VAT. Zatem, to bank zobowiązany będzie, na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT, opodatkować świadczone przez wnioskodawcę usługi, zgodnie z obowiązującymi w Polsce przepisami prawa podatkowego. Natomiast wnioskodawca pomimo, że świadczy usługę na rzecz banku, nie będzie zobowiązany do opodatkowania przedmiotowej usługi na terytorium Polski. W konsekwencji, skoro wnioskodawca nie opodatkowuje na terytorium Polski świadczonych usług, nie rozstrzyga się czy przedmiotowe usługi podlegają zwolnieniu z opodatkowania podatkiem VAT, bowiem do opodatkowania tych usług zobowiązany będzie ich nabywca, czyli bank. Tym samym, stanowisko wnioskodawcy, że usługa, w ramach której wnioskodawca nabywa wierzytelność od banku, stanowi usługę zwolnioną z VAT, a wnioskodawca nie ma obowiązku rozliczenia VAT od tej usługi, oceniane całościowo jest nieprawidłowe, ponieważ organ nie mógł zgodzić się z wnioskodawcą w pełnym zakresie.

Brak obowiązku rozliczenia podatku VAT od tej usługi związany jest z tym, że świadczona przez wnioskodawcę usługa nie podlega opodatkowaniu przez wnioskodawcę na terytorium Polski, więc wnioskodawca nie korzysta z ewentualnego zwolnienia od podatku dla tej usługi. Obowiązek opodatkowania usługi świadczonej przez wnioskodawcę na rzecz banku, a w konsekwencji zastosowania ewentualnego zwolnienia od podatku pozostaje po stronie nabywcy usługi tj. banku.

Możliwość wyboru momentu rozpoczęcia korzystania ze zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT. Stosowanie kasowej metody uwzględniania wydatków kwalifikowanych. Kwestia ustalenia momentu rozpoczęcia korzystania ze zwolnienia, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 marca 2021 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.359.2020.1.KS

1) Nie znajduje uzasadnienia stanowisko, zgodnie z którym podatnik może dowolnie kształtować w czasie sposób korzystania ze zwolnienia na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT, wybierając dowolnie moment, od którego zacznie korzystać z tego zwolnienia. Jeśli podatnik uzyskuje dochód kwalifikujący się do objęcia przedmiotowym zwolnieniem, zobowiązany jest do odpowiedniego zastosowania zwolnienia wynikającego z ww. przepisu.

Zatem, zgodnie z § 9 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 2018 r. w sprawie pomocy publicznej udzielanej niektórym przedsiębiorcom na realizację nowych inwestycji, jeśli podatnik uzyskuje dochód kwalifikujący się do objęcia przedmiotowym zwolnieniem, zobowiązany jest do zastosowania zwolnienia wynikającego z art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT.

2) Aby przedsiębiorca mógł skorzystać ze zwolnienia od podatku dochodowego, którego wartość uzależniona jest od wielkości poniesionych przez tego przedsiębiorcę wydatków kwalifikujących się jako koszty inwestycji, nie jest wystarczające dla obliczenia wielkości zwolnienia podatkowego (pomocy publicznej) jedynie dokonanie w księgach odpisu, niebędącego wydatkiem lub zarachowanie wydatku w księgach bez jego faktycznego poniesienia. Powyższe wyjaśnienie odwołuje się do tzw. kasowej metody uwzględniania wydatków kwalifikowanych, w której dopiero zapłata/uregulowanie zobowiązania dotyczącego kosztów kwalifikowanych uprawnia do jego uwzględnienia w obliczeniu wartości przysługującej pomocy publicznej.

3) Momentem rozpoczęcia korzystania ze zwolnienia, może być pierwszy dzień miesiąca, w którym wnioskodawca poniósł pierwszy wydatek po dniu wydania decyzji w ujęciu kasowym (tj. w dacie zapłaty/uregulowania) pod warunkiem, że wnioskodawca dysponuje dochodem pochodzącym z nowej inwestycji, w ramach której wnioskodawca ponosił wydatki kwalifikowane. Z uwagi jednak na to, że zgodnie z opisem sprawy okoliczność poniesienia w tym samym momencie pierwszych wydatków kwalifikowanych i osiągnięcia dochodu z nowej inwestycji (niewypracowanego w oparciu o zespół składników majątkowych posiadanych przed uzyskaniem decyzji o wsparciu) nie wystąpiła, stanowiska wnioskodawcy zgodnie z którym momentem rozpoczęcia korzystania ze zwolnienia jest pierwszy dzień miesiąca, w którym wnioskodawca poniósł pierwszy wydatek po dniu wydania decyzji w ujęciu kasowym (tj. w dacie zapłaty/uregulowania) nie można uznać za prawidłowe.

Termin przechowywania ksiąg podatkowych i dokumentów z lat, w których wykazywano stratę, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 3 marca 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4017.23.2020.1.DP

Spółka jest zobowiązana przechowywać księgi podatkowe i związane z ich prowadzeniem dokumenty za lata podatkowe, w których wykazała stratę podatkową, do momentu upływu okresu przedawnienia przewidzianego dla zobowiązania podatkowego w art. 70 § 1 Ordynacji podatkowej, tj. przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została wykazana strata (tj. roku, w którym złożona została deklaracja podatkowa za rok poprzedzający).

Nie ma znaczenia, czy strata zostanie rozliczona w następnych okresach rozliczeniowych i wpłynie na zmniejszenie dochodu (podstawy opodatkowania) wskutek odliczenia jej od dochodu.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl